

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.539 van 7 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché G.HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bagdad. U zou een soenniet zijn, van Arabische origine. U zou in 1972 uw licentie in scheikunde hebben behaald. Datzelfde jaar zou u vier maanden opleiding hebben gevolgd aan de militaire academie. Van 1972 tot 1974 zou u als onderzoeker hebben gewerkt in het al-Yarmuk complex (behorend tot de algemene stichting voor oorlogsproductie “al-muassasa al-ama li s-sinaat al-harbiya”). Van 1975 tot 1977 zou u een masteropleiding “explosieven” hebben gevolgd aan de universiteit van Belgrado. Dit hoorde bij een project waarbij negen Irakese wetenschappers naar Joegoslavië reisden in het kader van de oprichting van het militaire complex al-Qaqa. Na uw terugkeer zou u directeur zijn geworden van een aantal van de fabrieken binnen het al-Qaqa complex. U zou deze functie hebben uitgeoefend tot 1995. Intussen zou u een doctoraat hebben behaald aan de universiteit van Saddam in Bagdad. Vanaf 1993 zou u bovendien ook vice-directeur-generaal van het al-Qaqa complex zijn geweest voor economische zaken. In 1995 zou u de graad van amid (brigadier-generaal) hebben ontvangen en van 1995 tot

1997 zou u vice-directeur-generaal zijn geweest van het complex al-Yarmuk. Van 1997 tot 1999 zou u "directeur planning" zijn geweest op het ministerie van militaire industrie. Vervolgens zou u directeur zijn geworden van al-Mutasim, een trainingscentrum voor mensen die in de militaire industrie gingen werken. U zou deze functie hebben bekleed tot aan de val van het Baath regime. U zou binnen de Baathpartij de graad 'udw qiyada firqa' hebben gehad (lid van het bestuur van een afdeling).

Na de val van Saddam Husayn zou u niet meer hebben gewerkt. U zou meermaals zijn benaderd om samen te werken met de nieuwe Irakese autoriteiten en de Amerikanen, maar u zou steeds hebben geweigerd. Begin juli 2006 zou u tevens benaderd zijn door Khalid Abd al-Latif, die net als u 'udw qiyada firqa' was bij de Baathpartij. Hij zou u hebben gevraagd om mee te werken met een groep oud-Baathisten tegen de huidige Irakese overheid. U zou dit hebben geweigerd omdat u wist dat het verboden was. U zou desondanks een week bedenktijd hebben gekregen. Na die week zou u uw weigering hebben herhaald. Halverwege de maand juli 2006 zou u thuis anonieme dreigtelefoons hebben gekregen waarin u en uw zoon (A.) met de dood werden bedreigd. Na een week zou uw zoon klacht hebben ingediend bij de politie en een week later zouden de dreigtelefoons zijn gestopt. Op 21 augustus 2006 zou (A.) echter zijn ontvoerd zijn, maar hij zijn kunnen ontsnappen en opnieuw klacht hebben ingediend bij de autoriteiten. Op 27 september 2006 zou u, toen u met uw wagen reed, achtervolgd zijn door een andere wagen. U zou hen hebben kunnen ontvluchten door in de richting van Amerikaanse controleposten te rijden. Op 2 november 2006 zouden een tiental gemaskerde mannen naar uw huis zijn gekomen. U zou zijn gevlucht. De mannen zouden op zoek zijn geweest naar u en uw zoon. Hierna zouden jullie hebben beslist te verhuizen. Uw echtgenote, dochter en schoondochter zouden bij uw schoonfamilie zijn ingetrokken terwijl u en uw zoon bij verschillende familieleden zouden zijn ondergedoken. U zou zijn ondergedoken in Diyala. Omwille van uw profiel als wetenschapper, Baathist en soenniet zou u hebben besloten dat het niet meer veilig voor u was in Irak. Op 1 december 2006 zou u Irak hebben verlaten. Op 15 december 2006 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd. Uw echtgenote en kinderen zouden aanvankelijk in Irak zijn gebleven maar momenteel in Egypte verblijven."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u het statuut van vluchteling niet kan worden toegekend. Er zijn immers zeer ernstige aanwijzingen dat u niet de volledige waarheid spreekt betreffende uw profiel, loopbaan en verantwoordelijkheden, waardoor u het de asielinstanties onmogelijk maakt tot een correcte inschatting te komen van uw vrees voor vervolging. Conform het UNHCR-handboek kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij alle pertinente informatie overmaakt teneinde de behandelende instanties in de mogelijkheid te stellen de ware toedracht van het asielrelaas te

onderzoeken. Uit onderstaande blijkt dat u door het afleggen van vage en incoherente verklaringen de asiëlinstanties niet in staat stelt een precies en waarheidsgetrouw beeld te vormen van uw profiel, waardoor evenmin een correcte inschatting kan worden gemaakt betreffende uw vrees bij terugkeer en het al dan niet van toepassing zijn van de uitsluitingsclausule inzake het asiëlverzoek.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u betreffende de militaire industrie opmerkelijk vage en verhullende verklaringen aflegt hoewel er van een persoon met uw profiel kan worden verwacht dat hij hierover duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat het al-Qaqa complex meewerkte aan de ondersteuning van chemische, biologische en nucleaire programma's. U ontkent echter dat er in al-Qaqa werd meegewerkt aan dergelijke programma's: er zouden geen tests zijn gebeurd of producten zijn gemaakt in het kader van dergelijke wapenprogramma's, zo stelt u (CG 17/3/08, p.6). Bij confrontatie haalt u alleen aan dat u er alleszins geen weet van heeft (CG 17/3/08, p.8-9). Het is geheel ongeloofwaardig dat iemand met uw profiel binnen het complex geen weet zou hebben van dergelijke activiteiten. Dat u het bestaan ontkent van chemische, biologische en nucleaire bewapeningsprogramma's binnen het complex waarin u decennialang een zeer hoge functie bekleedde, roept ernstige vragen op.

Ook over algemene zaken die betrekking hebben op de Irakese militaire industrie blijft u opmerkelijk onwetend. Zo verklaart u niet te weten of er tijdens de Iran-Irak oorlog chemische wapens werden gebruikt, terwijl het algemeen geweten is dat dit wel het geval was. Er kan worden verwacht dat iemand die een uitermate hoge functie bekleedde in zowat het grootste militair-industriële complex van Irak, hierover beter geïnformeerd is dan u doet uitschijnen. Als verklaring voor uw onwetendheid verklaart u dat het uw verantwoordelijkheid niet was. U weet evenmin of er tijdens de Anfal campagne in 1988 chemische wapens werden gebruikt (CG 17/3/08, p.7-8). Ook dit is nochtans algemeen gekend door de wereldgemeenschap. Het feit dat u op een dergelijk ontwijkende manier antwoordt, roept ernstige vraagtekens op. Gezien de carrière die u binnen de militaire industrie heeft uitgebouwd sinds de jaren 1970 is het ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte bent van deze informatie. Uw verklaringen wijzen erop dat u als hooggeplaatste militair binnen de militaire industrie poogt de misdaden tegen de menselijkheid van het Saddam-regime te ontkennen en tevens weigert duidelijkheid te verschaffen betreffende uw eventuele aandeel hierin.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u uitermate vaag blijft in uw antwoord op de vraag of al-Qaqa meewerkte aan de bouw van wapens. U verklaart dat al-Qaqa zelf geen wapens of munitie produceerde, maar wel producten die noodzakelijk waren voor munitie en wapens. U verklaart echter slechts te hebben van één zulk wapenproject en u zou zich geen andere projecten herinneren. Ook over het éne project dat u zich herinnert, blijft u bovendien uitermate vaag. U herinnert zich niet de naam van het project: het zou voor de bouw van een raket zijn geweest, maar u weet niet meer welk type raket dit was noch kan u zeggen in welk ander complex die raket werd gebouwd (CG 17/3/08, p.5).

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u opmerkelijk vaag blijft over de sancties en het embargo tegen Irak en de gevolgen hiervan voor u en het al-Qaqa complex. Zo verklaart u tijdens het tweede gehoor dat u zich niet kan herinneren of het embargo tegen Irak reeds van kracht was toen u vice-directeur-generaal voor economische zaken in het complex al-Qaqa was (CG 17/3/08, p.4-5). Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dacht u dat het embargo al bestond toen u nog in al-Qaqa werkte (CG 3/7/07, p.9). Aangezien u in deze functie verantwoordelijk zou zijn geweest voor verkoop en aankoop voor het complex in binnen- en buitenland, is het uiterst bevreemdend dat u hier zo vaag over blijft. U blijft ook uitermate vaag over de VN-inspecties in al-Qaqa. Zo kan u niet aangeven wanneer deze zijn begonnen (CG 17/3/08, p.6). U kan wel zeggen dat ze geïnteresseerd waren in "hexogeen", maar u beweert niet te weten waarom (CG 3/7/07, p.11-12). Het is ongeloofwaardig dat u, als chemicus en één van de hogere verantwoordelijken van het complex, niet zou weten waarom de inspecteurs interesse hadden in hexogeen. Bovendien is het bevreemdend dat u verklaart dat er in het complex al-Qaqa niets vernietigd moest worden op bevel van

de VN. Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat dit wel het geval was in oktober 1991. Er kan van iemand met een hoge functie binnen het complex worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is en/of de waarheid vertelt. Daarnaast verklaart u dat u verantwoordelijk was voor de vernietiging van twee fabrieken op bevel van de VN. Ook hierover blijft u opmerkelijk verhullend. Zo verklaart u dat u niet weet waarom deze fabrieken moesten worden vernietigd en u zegt niet te weten wat of welke materialen zich op deze basissen bevonden (CG 3/7/07, p.11-12).

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd over uw precieze verantwoordelijkheid binnen het al-Qaqa complex. Zo verklaart u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat u de functie van vice-directeur-generaal voor economische zaken verkreeg toen u in 1991 uw doctoraat had behaald n terugkeerde naar uw werk in het complex al-Qaqa (CG 17/3/08, p.3). Tijdens uw eerste gehoor gaf u ook 1991 op als jaar waarin u uw doctoraat had behaald, maar beweerde u dat u de functie van vice-directeur generaal voor economische zaken pas van in 1993 kreeg (CG 3/7/07, p.8). Daarnaast verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u van bij aanvang van uw werk in het complex verantwoordelijk was voor tien van de vijftig fabrieken die het complex telt. De bouw van de fabrieken zou voltooid zijn geweest voor uw terugkeer naar Irak, alleen de machines moesten nog worden geïnstalleerd (CG 3/7/07, p.6-8). Tijdens uw tweede gehoor legt u heel wat onduidelijkere verklaringen af. Zo beweert u aanvankelijk dat u van 1977 tot 1984 verantwoordelijk was voor twee fabrieken van het complex (CG 17/3/08, p.2) en vervolgens heeft u het over drie fabrieken. Nadat ze hadden gezien dat u de verantwoordelijkheid over deze drie fabrieken aankon, zou u van 1984 de verantwoordelijkheid over twaalf zgn. C-fabrieken en drie K-fabrieken hebben gekregen (CG 17/3/08, p.3). Bij confrontatie met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor past u uw verklaringen aan: u zou in 1984 verantwoordelijk zijn geworden voor tien fabrieken. U beweert dat nog niet alle fabrieken klaar waren in 1977 maar dat u wel al verantwoordelijk was voor de constructie van de fabrieken en het plaatsen van machines. In 1980 zouden de verantwoordelijkheden verdeeld zijn en zou u verantwoordelijk zijn geworden voor drie fabrieken (CG 17/3/08, p.3).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u ook over uw betrokkenheid bij de Baathpartij eerder onsamenhangende en verhullende verklaringen aflegt. U verklaart 'udw qiyada firqa' (lid van het bestuur van een afdeling) te zijn geweest. Ondanks deze hoge verantwoordelijke functie verklaart u slechts een minimum aan activiteiten te hebben ontplooid. De enige activiteit die u aanhaalt, is dat u verantwoordelijk was voor een groep mensen die u moest instrueren over de politiek en de ideeën van Saddam Husayn. U zou als udw qiyada firqa geen andere activiteiten hebben gehad (CG 3/7/07, p.15). Tijdens uw ganse carrière binnen de partij zou u zich alleen met culturele zaken of het aanleren van de politieke ideeën van de partij en Saddam Husayn hebben beziggehouden. U verklaart dat u voornamelijk bezig was met uw werk (CG 3/7/07, p.15-16). Gezien uw hoge functie binnen de partij is het bevreemdend dat dit uw enige activiteiten waren binnen de partij. U verklaart het minimum voor de partij te hebben gedaan omdat u niet overtuigd was van de partij (CG 3/7/07, p.15-17). U blijft echter opmerkelijk vaag over de redenen hiervan: u verklaart dat de verantwoordelijken geen opleiding hadden gekregen en de ideeën van Saddam Husayn niet dezelfde waren als die van bij de oprichting van de partij. Op de daaropvolgende vraag of u het eens was met de ideeën van Saddam Husayn weigert u echter een antwoord te geven, hoewel de vraag u meermaals is gesteld. Zo verklaart u alleen dat het niet in één zin is samen te vatten. Na vier keer vragen is het enige wat u zegt dat Irak door de oorlog met Iran alles is kwijtgeraakt (CG 3/7/07, p.16). Na nog enkele vragen geeft u een weinig concreet antwoord, m.n. dat u het met sommige zaken eens was en met andere niet (CG 3/7/07, p.16-17). Ook deze vaagheid roept vragen op. Bovendien is het opmerkelijk dat u, hoewel u eerst verklaart slechts het minimum te hebben gedaan voor de partij, een enigszins aangepaste verklaring aflegt in uw antwoord op de vraag hoe u dan zodanig kon opklimmen binnen de partij. U verklaart op dat moment namelijk dat u alles deed wat de partij van u eiste. U voegt er vervolgens aan toe dat dit alleen culturele taken

waren en discussies over de politiek van de partij (CG 3/7/07, p.19). Gezien het functioneren en activisme van de Baathpartij en het Baathregime in Irak is het eerder ongeloofwaardig dat dit de enige eisen waren die er u werden gesteld. Bovendien moet worden opgemerkt dat u uw eigen verklaring dat u zo'n hoge functie binnen de partij kon bekomen omwille van uw hoge professionele positie (CG 3/7/07, p.17) onderuithaalt in uw eerder afgelegde verklaringen. U had eerder immers als motivatie om op te klimmen binnen de hiërarchie van de partij net andersom aangegeven dat u dit deed om professioneel carrière te kunnen maken (CG 3/7/07, p.14). Bijgevolg kan geen correcte inschatting meer worden gemaakt van de manier waarop u binnen de Baathpartij bent kunnen opklimmen tot een van de hoogste vier graden binnen de Baathpartij. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe een correct beeld te vormen van uw professionele en politieke profiel. Aangezien uw ingeroepen vrees in Irak hieraan is gelinkt, stelt u ons door het vage en verhullende karakter van uw verklaringen niet in de mogelijkheid een correcte inschatting te maken van uw ingeroepen vrees. Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen kan worden geconcludeerd dat u inderdaad afkomstig bent van Centraal-Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vaststellingen volstaan echter niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen, gezien de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van 48/4 § 2 c Vreemdelingenwet enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele dreiging vereist. U verklaarde een carrière te hebben uitgebouwd als chemicus binnen de militaire industrie. U zou bovendien een hoge functie hebben gehad binnen de Baathpartij. Vanwege uw vage en incoherente verklaringen is het echter onmogelijk een beeld te vormen van uw profiel, hetgeen te wijten is aan uw persoonlijk gedrag. Hierdoor is het onmogelijk om het reëel risico op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet te beoordelen. Uw geloofwaardigheid in zijn geheel is in het gedrang gekomen, waardoor u het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend. De door u zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid, meer bepaald met betrekking tot uw profiel en de omstandigheden die u ertoe zouden hebben aangezet om uw land van herkomst te verlaten, maakt het onmogelijk om een correct beeld te krijgen van uw situatie in Irak op het ogenblik dat u het land heeft verlaten, waardoor u de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegekend. U heeft immers niet voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde het Commissariaat-generaal toe te laten zich een beeld te vormen van uw maatschappelijke positie en de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen. Deze documenten zijn: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, kaart van het ministerie van militaire industrie, officierenkaart van het leger, kopies van uw licentiaatsdiploma, van een attest van uw studieresultaten, van een certificaat van een opleiding aan de universiteit van Belgrado, van een attest van verblijf in Joegoslavië, van een arrestatiebevel voor ontvoerders van uw zoon (dd.21/8/06), van een beslissing van de onderzoeksrechter voor arrestatie van ontvoerders van zoon (dd.11/10/06), van uw aanstelling als directeur-generaal van planning militaire industrie (dd.3/5/1999).”

4.1.1. Verzoeker roept aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de activiteiten van Al-Qaqa verduidelijkt hij dat dit een chemisch bedrijf is dat niet deelneemt aan de ontwikkeling van biologische of nucleaire programma's. Dit bedrijf zou chemische producten produceren (waaronder producten die noodzakelijk zijn voor niet-verboden munitie en wapens), maar geen chemische wapens produceren. Een ander bedrijf, Al-Muthana, is volgens verzoeker gespecialiseerd in chemische wapens.

Wat betreft het gebruik van chemische wapens in de Iran-Irak oorlog, geeft verzoeker aan dat hij niet met zekerheid kan stellen dat er chemische wapens werden gebruikt in deze oorlog.

Hij verklaart dat er "wellicht" chemische wapens werden gebruikt, maar kan hierover geen uitsluitsel geven. Verzoeker stelt dat een officier in de militaire industrie niet hetzelfde is als een officier in het leger.

Met betrekking tot het embargo tegen Irak en de gevolgen hiervan voor Al-Qaqa, stelt verzoeker dat het embargo werd ingesteld rond 1993. Verzoeker werkte voor Al-Qaqa tot 1995 en verduidelijkt dat de eerste twee jaren van het embargo samenvielen met de laatste twee jaren dat hij voor Al-Qaqa heeft gewerkt. Hij beweert dat het embargo in het begin niet zo streng werd toegepast en het bedrijf voldoende stock had om er niet zo veel van te voelen in de praktijk. Het bedrijf had voldoende reserves om de voortzetting van de industrie te waarborgen.

Betreffende de VN-inspecties verduidelijkt verzoeker dat de VN stoffen controleerden die voor dubbel gebruik konden dienen, zoals hexogeen. Hij was er niet van op de hoogte dat in 1991 zaken vernietigd dienden te worden op vraag van de VN.

Aangaande zijn functie binnen Al-Qaqa bevestigt verzoeker dat hij zijn doctoraat behaalde in 1991. In 1993 zou hij zijn benoemd tot vice-directeur generaal voor economische zaken. Van 1977 tot 1984 was hij verantwoordelijk voor twee belangrijke fabrieken, zijnde K01 en K03. Hij was tevens verantwoordelijk voor K02, doch dit zou van weinig belang zijn omdat dit slechts een laboratorium was. Hierdoor zou er met betrekking tot het aantal fabrieken waarvoor hij verantwoordelijk was verwarring zijn ontstaan op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS). Vanaf 1984 zou verzoeker verantwoordelijk zijn geweest voor 12 C-fabrieken en 3 K-fabrieken. Eenzelfde verwarring zou hier zijn ontstaan: niet alle 12 C-fabrieken waren even belangrijk aangezien twee ervan dienstenstations betreffen.

Wat betreft zijn functie binnen de Baathpartij stelt verzoeker dat hij de functie van 'Udw Qiyada Firqa' bekleedde. Hij zou, ondanks deze hoge functie, slechts een minimum van activiteiten ontplooid heeft. Het zou immers onmogelijk zijn om zowel een hoge functie te bekleden binnen de industrie als binnen de politiek. De enige activiteit die verzoeker zou hebben gevoerd was het instrueren van mensen over de politiek en de ideeën van Saddam. Daarnaast hield hij zich bezig met culturele zaken.

Verzoeker vraagt derhalve in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève.

4.1.2. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980, gelet op zijn afkomst van Centraal-Irak. Verzoeker stelt dat hij als chemicus een carrière uitbouwde binnen de militaire industrie. Hij zou in eer en geweten hebben geantwoord op de door het CGVS gestelde vragen, zodat zijn profiel als burger kan worden vastgesteld en is van mening dat het niet is omdat iemand zulke carrière uitbouwt dat hij om die reden als een niet-burger zou dienen te worden gekwalificeerd.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker aangaf in de Baathstructuur te zijn opgeklommen tot de graad van 'udw qiyada firqa' (administratief dossier, stuk 15, p.10; stuk 12, p.9; stuk 6, p.15). Hij verklaarde dat hij met deze graad deel uitmaakte van het Commando van de Baathpartij (stuk 15, p.10). Verzoeker legt tevens een document van het ministerie van defensie voor waaruit blijkt dat hij een generaal was (administratief dossier, stuk 18; stuk 6, p.3).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werkte als productiemanager en vice-directeur-generaal voor het 'Al Qaqa'-complex en als vice-algemeen manager voor 'Al Yarmuk' (de tweede hoogste verantwoordelijke voor deze fabriek). Vervolgens werkte hij voor het Ministerie van militaire productie, alwaar hij van 1997 tot 1999 de functie bekleedde van directeur van planning. Vanaf 1999 was hij algemeen directeur van het 'al-mu'tasim training centre'. Verzoeker verklaarde directeur-generaal te zijn van het Ministerie van militaire productie (administratief dossier, stuk 6, p.3, 8-10).

